

Kto to tak môže byť???

Dávid Pogran

Pomôžeme Vám? Je to študent našej školičky a je veľmi iniciatívny a aktívny a nie raz sa ukázalo, ako je zdatný a šikovný. Už viete? No dobre, tak Vám teda ešte pomôžeme, niektorí ho volajú Dj, iní zase astronaut. Áno, je to on. :-)

K
t
o

s
t
á
l
e

n
e
v
i
e,

t
e
n

s
a

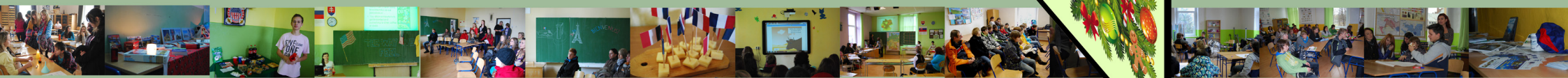
d
o
z
v
i
e

č
í
s
l
e.

v
ď
a
r
š
o
m

Náukuk

DOD STUŽKOVÉ VIANOCE KARIKATÚRA PARÍŽ

3	podujatie	Deň otvorených dverí
9	podujatie	Volejbalový turnaj
10	úvaha	Úvaha o podstate Vianoc
12	príbeh	Najobľúbenejšie miesto
14	úvaha	Najkrajšie sviatky v roku?
16	anketa	Aký máš názor na našu školu?
18	fejton	Vianoce sú tu!
19	projekty	Paríž, Štrasburg
22	úvaha	Nepodstatný stres

TVORCOVIA ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

Koordinátor:

Mgr. Ingrid Orjabincová

Redakčná rada:

Martin Mierka, Michal Havelka,
Sylvia Hvizdošová, Martina
Javorská, Michaela Zoričáková

Grafické spracovanie:

Martin Mierka

Redaktori:

Petra Lazorčáková, Petra Baranová,
Bianka Muráriková, Zuzana Valo-
chová, Michaela Zoričáková, Dávid
Pogran, Michal Polovka, Ľuboš
Gromada, Martina Javorská,
Vanesa Štrbjanová, Martin Mierka

REDAKČNÍK

Dúfame, že po vydaní nášho prvého čísla školského časopisu, máte ako čitatelia celkom dobré dojmy, a preto, Vám ponúkame aj tento mesiac druhé vydanie časopisu Nákuk.

Tvorcovia školského časopisu Vám želajú krásne vianočné sviatky, úspešný nový rok a nech Vám chutí Nákuk.

redakčná rada

úvaha

23

Zrazu viem, ktorá veta je nevhodná a občas si uvedomím, že človek, ktorému som chcela niečo drzo odvrknúť, za nič nemôže a slová, čo mi adresoval, myslel v konečnom dôsledku dobre. Nakoniec, netreba ani 5 minút. Pri dlhodobom tréningu už stačí zopár sekúnd, hlboký nádych a výdych a uvedomenie si, že nie všetci ľudia nám chcú ublížiť.

Za našu výbušnosť by sme sa nemali vyhovárať na zlú náladu, stres, či niekoho v našom okolí, mali by sme sa zamerať na seba a postaviť sa tomuto problému zoči voči. Alebo aspoň by sme sa mohli pokúsiť byť na seba milší.

Moji dobrí známi mali raz v pláne zorganizovať na námestí akciu: „Zastavte sa“. Chceli, aby si ľudia uvedomili, v akej uponáhľanej dobe žijú. A že občas keď zastanú, dôjdu ďalej, ako keď sa stále ponáhľajú a doplatia na to zdravím. Chcela by som túto akciu pozorovať z diaľky a počítať ľudí, ktorí zastanú na svoju neplánovanú cigaretu. Ľudí, ktorí zastanú, sadnú si na lavičku so svojimi známymi, budú sa smiať a zistia, že ich vlastne nič nesúri. Ľudí, ktorí spomalí a budú pozorovať oblaky a premýšľať, kde sa vlastne

ponáhľali. Alebo tých, ktorí zastanú a budú sa smiať na ostatných, ktorí si idú nohy dolámať, aby všetko stihli, pretože všetci títo ľudia si aspoň na malú chvíľu oddýchnu a vydýchnu od stresu a každodennej záťaže.

Skúste to aj Vy. Zastavte sa, vypnite a oddychujte. Napríklad aj teraz. Na minútu, na dve...

Nepodstatný stres

Petra Lazorčáková

V posledných rokoch sa objavuje čoraz viac ľudí, ktorí majú psychické problémy spôsobené stresom v našich životoch. Výnimkou nie je ani to, že niekto skončí na pozorovaní v nemocnici.

Stresových faktorov je však veľa. Valia sa na nás z každej strany. Písomky, rodičia a rodina celkovo, požiadavky od kamarátov, vzťahy, hádky, nedostatok času...

Keď sme v strese, stačí nám málo, aby sme na niekoho vyleteli. Stačí mať jeden trochu horší deň, nedostatok spánku a jeden škaredý pohľad od hocikoho v okolí a vieme sa s ním pohádať aj o tom, či je tráva zelená alebo obloha modrá. Verím tomu, že každý z nás už v tejto zlej nálade na niekoho „vyskočil“, a potom to ľutoval. Je už na každom z nás, či to iba oľutoval, alebo si svoju chybu priznal a ospravedlnil sa. Ja zo svojich skúsenosti viem, že zmierenie je veľmi dobrý spôsob ako „očistiť“ svoju dušu. Tie kameňe, ktoré vtedy spadnú zo srdca, nás ťazia viac, ako si myslíme. Keď sa ich zbavíme, je dosť pravdepodobné, že zažijeme stav eufórie a vtedy sa môžeme dopracovať

k nadpozemskému preletu ponad oblaky. Táto radosť síce trvá veľmi krátko, ale stojí za to. Je to tisíckrát lepšie, ako ten ťaživý pocit zo skutkov – výlevov nálad, ktoré sme urobili v strese a ľutujeme ich, ale nepovieme to nahlas. Ja ľutujem takisto veľa vecí, ale moja hrdosť mi nedovolí priznať si chybu. Preto sa preventívne týmto veciam snažím vyhnúť. Robím to tak, že keď som napálená, snažím sa zastaviť.

Zostať tam, kde som, aspoň 5 minút. Mám pocit, že sa čas zastavil a keď to poriadne predýcham, mám pocit, že zrazu viem, čo robiť.

Deň otvorených dverí

Petra Baranová

5.12.2011 ste si určite všimli veľa nových, neznámych tvárí na chodbách našej milovanej školy. Možno ste teda postrehli, že naša škola usporiadala Deň otvorených dverí. V tento deň našu školu navštívilo 258 návštevníkov, uchádzači o štúdium na štvorročnom alebo osemročnom gymnáziu a rodičia, ktorí niektorých uchádzačov sprevádzali. Na tomto dni sa podieľalo veľa študentov našej školy, či už

návštevníkov sprevádzali po škole, prezentovali prezentácie, alebo ukazovali rôzne pokusy, ktoré si pre nich pripravili. Pre návštevníkov boli pripravené rôzne fyzikálne pokusy, prezentácie v anglickom, francúzskom a nemeckom jazyku, nemecké a ruské pesničky, animácie pripravené na hodinách informatiky, informácie o zahraničných projektoch ako napríklad Holandsko a spoznávacích výletoch do Londýna a Paríža, obozná-

menie sa s chodom školy a možnosťami, ktoré študentom škola ponúka a mnoho iného. Aj napriek počítačovému zhonu, ktorý bol spôsobený tým, že veľa uchádzačov prišlo naraz, máme z tohto Dňa otvorených dverí dobrý pocit a myslíme si, že návštevníci a uchádzači o štúdium boli milo prekvapení a tento deň si užili aspoň tak ako my. Taktiež dúfam, že sa aspoň s niektorými uvidím na budúci školský rok.

Rozhovor s riaditeľom

Martina Javorská a Vanesa Štrbjanová

1. Prečo ste sa rozhodli robiť Deň otvorených dverí?

Preto, aby naša škola zase vstúpila do povedomia tohto mesta a aby sme vysvetlili a ukázali, ako chceme pokračovať ďalej.

2. Aký máte z toho zatiaľ pocit?

Keď som chodil kontrolovať pripravenosť jednotlivých ukážok, bol som až dojatý, ako dobre sa pripravili učitelia spolu so žiakmi, ako si to výborne vymysleli i realizovali a ako sa všetci tešia. Stačilo povedať základnú ideu, koncept, ako by Deň otvorených dverí mal prebiehať a ostatné si všetci pripravili sami. A pripravili sa výborne, bol som naozaj potešený.

3. Takže Vaše očakávania sú splnené?

Áno. Trochu nás prekvapilo to, že už o deviatej prišlo toľko ľudí, bol problém nával zvládnuť, ale podarilo sa to. Takže najväčší nápor šikovní učitelia a žiaci pri vstupe zvládli,

dokázali návštevníkov distribuovať do jednotlivých učební a tam šla činnosť bezchybne.

4. Myslíte si, že toto podujatie priláka na školu viac nových žiakov ako po iné roky, keď sa Deň otvorených dverí nerobil?

Myslím, že áno a hlavne dúfam, že to budú dobrí žiaci, ktorí sa chcú učiť a ktorí budú mať vzťah aj k prírodným vedám.

5. Čo špeciálne mohli dnes žiaci základných škôl na našej škole vidieť?

Mohli vidieť technické hračky, ktoré sú veľmi zaujímavé a veľmi milé. Myslím si, že veľmi zaujímavé sú aj fyzikálne pokusy, veľmi dobre

Nikdy som si nemyslela, že stužková slávnosť je naozaj taká ohromujúca, ako som počúvala od priateľov a známych. Aj Vy to zistíte až po tom, keď budete súčasťou tej Vašej. Bolo to 19.11 v Redute. Sála bola nádherne ozdobená, jedlo veľmi chutné, DJ špičkový. Po ceremóniách sme mali tance s rodičmi, učiteľmi a stužkármi, na ktorých sme sa skutočne veľmi zabávali. Potom nasledovala večera a voľný program, polnočné zapalovanie sviečok a čítanie básničiek. Zábava bola až do 5 rána, dokonca aj niektorí učitelia ostali až do rána. Všetko bolo naozaj úžasné. Navždy ostanú každému z nás v hlave spomienky na našu STUŽKOVÚ.

Alžbeta Fudalyová, IV.D

Stužková 2011

Michaela Zoričáková

Nie nadarmo sa v jednej známej pesničke spieva: „Navždy sa zachová v pamäti stužková...“ Tento rok sa stužkovej slávnosti zúčastnili, ako každý rok, všetky štyri maturujúce triedy. Na dojem a pocity zo stužkovej sme sa opýtali Mea Jaseňáka zo 4.B triedy a Betky Fudalyovej zo 4.D triedy.

Asi prvá vec, na ktorú som hrdý je to, že nám všetko vyšlo, ako sme chceli a možno aj lepšie. Začnem napríklad programom. Je super, keď niečo cvičíte a snažíte sa, aby sa ľudia zabávali a aby si to užili spolu s vami. Nám to takto vyšlo (aspoň ako som sledoval reakcie ľudí). Bolo to uvoľňujúce, keď po týždňoch dohadovania a taktiež hádok sme to nakoniec dotiahli do úspešného konca- spolu. Síce sme mali len piatich učiteľov vrátane triedneho, ale na zábavu to evidentne stačilo. Je to daň za to, že sme mali stužkovú ako poslední. Bolo veľmi príjemné, vidieť učiteľov inak ako cez hodiny a prestávky v škole. Pôsobili úplne inak, odviazane. Nášmu triednemu, pánovi profesorovi Škurlovi sa stužková tiež páčila a užil si ju, takže si myslím, že minimálne naše očakávania sú splnené. Určite každému odporúčam, aby sa tešil na tú svoju stužkovú a nenechal sa na nej obmedzovať svojím partnerom/partnerkou. Kludne si vypite, s mierou. Ale najhlavnejšie je to, že ráno vstanete a už vám to začne chýbať a chceli by ste to vrátiť späť. Vtedy viete, že vaša stužková bola TOP.

Meo Jaseňák, IV.B

zvyšujú všetky prezentácie našich akcií, ktoré sme v minulosti absolvovali - všetky výmenné pobyty a projekty. Môžu si pozrieť podrobnú prezentáciu o škole, výborný videofilm o škole. Priblížia im všetky krajiny, jazyky, ktoré učíme na našej škole. Môžu vidieť, čo sa vyučuje na hodinách telesnej výchovy. Takže je to taký krátky prierez toho, čo sa na našej škole robí, lebo primárna idea bola ukazovať priestory, ale ukazovať činnosť tak, aby videli, čo sa v tej škole robí a hlavne ako a na akej úrovni sa to robí. Plus, samozrejme, ukázať Planétu vedomostí, nové, moderné formy učenia.

6. Aké ohlasy očakávate?

Dúfam, že iba pozitívne.

7. Ak by sa čas posunul o pár rokov späť a mali by ste sa ešte raz rozhodnúť a prišli by ste na takýto Deň otvorených dverí ako je dnes. Rozhodli by ste sa pre túto školu? Ak by ste sa rozhodli, čo by bolo to, čo by Vás oslovilo?

Som absolventom gymnázia, ale inklinoval som viac k humanitným ako prírodovedným či technickým predmetom. No keby som sa prešiel po škole a videl by som, koľko inteligentných žiakov mi tu hovorí o tom, že sa tu učí dobre a že sa tu robia veci s úsmevom, tak by ma to asi oslovilo.

8. Čo konkrétne?

Tak telocvičňa by sa mi v tých časoch možno páčila najviac, ale určite by ma oslovili aj jazyky, aj fyzikálne pokusy, aj moderné vyučovanie cez Planétu vedomostí i kreativita umeleckej tvorby. No a keby mi pustili prezentácie o tom, kde všade po svete žiaci cestujú, (o čom sa pred tými 30-timi rokmi nedalo ani snívať) tak určite aj to .

9. Podieľali ste sa aj Vy na nejakom stanovišti?

Riaditeľ by mal byť podľa mňa tým, kto dáva ostatným ideu a motivuje ich. To sme spolu so zástupkyňami urobili a ponúkli sme učiteľom nejaké tipy a tí si mohli vybrať, čo chcú robiť. Takže vedenie ponúklo koncepciu , učители so žiakmi ju kreatívne naplňali, prípadne doplňali. Práve oni spolu so žiakmi vytvárali samotný obsah i konkrétnu realizáciu. A to, čo takto vzniklo, bolo veľmi , veľmi dobré.

Ďakujeme za rozhovor.

Umenie a gýč

Bianka Muráriková a Zuzana Vlachová

Prezentácia na tému umenie a gýč. Mohli sme ju vidieť na našom dni otvorených dverí. Bola to veľmi zaujímavá téma a hudobné nástroje, na ktoré hrali žiaci počas tejto prezentácia vyvolali v žiakoch energiu a potešenie. Mohli ukázať, že popri tejto škole sa tiež venujú veciam, ktoré nesúvisia s odborom, ktorý študujú. Bola to podľa nás jedna z najlepších prezentácií a veľmi sa mi páčil nápad, pretože hudbu máme predsa všetci radi. ;)

Paríž, Štrasburg

Viktória Kubalová

Po dlhom čase strávenom v autobuse sme sa konečne dostali do Francúzska. Našou prvou zastávkou bolo mesto Štrasburg, ktoré je sídlom Rady Európy a Európskeho parlamentu. Je to moderné, prosperujúce mesto zo zmyslom pre minulosť, s okúzľujúcou katedrálou a čarovnými polodrevenými domami. Po Štrasburgu nasledovala ešte 6 hodinová cesta do Paríža, do hlavného mesta Francúzska .Už pred bránami hlavného mesta sme boli plní očakávaní, či sa splnia naše predstavy o Paríži. V Paríži sme boli len 3 dni, preto nás čakal veľmi nabitý program. Hneď v prvý deň sme navštívili Invalidovňu Napoleona , Eiffelovu vežu, na ktorú sme museli vyjsť po 750 schodoch , ale výhľad na celú panorámu Paríža nám ostane v pamäti navždy. Potom sme sa zastavili pri Víťaznom oblúku, ktorý je neďaleko Champs elysées . Na druhý deň bol program veľmi nabitý, preto sme museli vyraziť veľmi skoro. Prvou zastávkou bol Versailles, veľmi mohutné a krásne sídlo francúzskych kráľov s obrovskými záhradami, vznešenými sochami a krásnymi fontánami. Po veľkej nádielke kultúry sme nasledovali do najmodernejšej štvrti Paríža La Défense, kde je množstvo nákupných centier. Potom sme pokračovali do najvyššie položenej bazyliky Sacré-Cœur, ktorá je v časti Montmarte. Neskoro večer sme sa plavili po Seine cez vysvietený Paríž . Tretí deň bol náš posledný , preto sme sa ho rozhodli užiť naplno. Autobus nás vyložil pri najznámejšej parížskej univerzite Sorbonne, odkiaľ sme išli do Luxemburských záhrad okolo Notre Damu do jedného z najväčších múzeí sveta Louvru .Celý Paríž má neskutočné čaro, je to veľmi rušná metropola plná turistov, študentov ,filozofov, básnikov a džezových spevákov. Je len málo ciest, ktoré nevedú do Paríža. Paríž však nie je iba mestom monumentov a bulvárov či bočných uličiek. Ak sa v ňom pohybuje dlhšie, nakoniec zistíte, že je čarovné takmer vždy a všade. A ak ho raz navštívite, budete sa chcieť znova vrátiť. Ja sa už teraz teším na ďalšiu návštevu.

Vianoce sú tu!

Michal Polovka

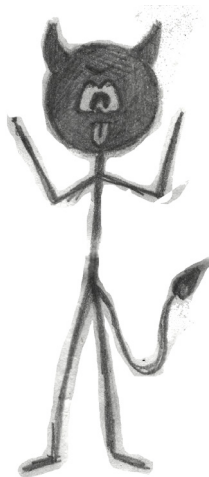
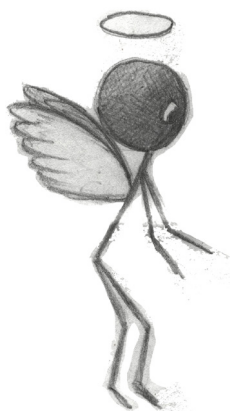
„Vyskúšajte, toto musíte mať...!“

Vyslovila drobná pani za pultom butikú. „No, že Ste to vy“, pomyslel som si. Pristúpil som bližšie k ružovému pultu (neznámam ružovú) a ovalil ma závan niečoho podivného, čo som nedokázal identifikovať. „Máte priateľku?“ pokračovala drobná pani. „Nie, mal by som?“ (áno, uznávam, trochu som si z nej robil srandu). „Tak potom potrebujete toto!“ Strčila mi do ruky flaštičku (našťastie modrú) s nápisom „Feromone spray“. Nedalo mi, tak sa spýtam: „Feromónový lapač?? Vďaka, my lykožrúta doma nemáme“. „He, aký ste vtipný.“ „He, za toto Vás tiež platia??“, pomyslel som si. „Tento špeciálny parfum s obsahom feromónov vám zabezpečí, že okamžite nájdete tú pravú... Blá, blá, blá, veď to poznáte, samé kecy o tom, ako je jej produkt jedinečný, 100% účinný, že jedna kvapka je hodna miliónov, ale akože pre mňa stojí len 35€. Akosi som prekonal potrebu spýtať sa jej, či jej na to aj niekto skočí, a tak som len pove-

dal: „Úžasné, môžem to vyskúšať?“

S úžasne komplikovaným výrazom tváre vybrala tester a nastriekala mi tú podivnú tekutinu na sveter. Vzhľadom na jej výraz som čakal, že to bude niečo úžasné, ale smrdelo to fakt otrasne.

Teraz už viem, čo to bol za divný pach, keď som k nej prišiel. Položil som jej to svinstvo na pult a zmi-zol. Pre istotu som sa zapol, aby na mňa nenaleteli lykožrúti. Už som bol pri východe, keď počujem: „Vyskúšajte, toto musíte mať...!“ No hej, Vianoce sú tu už o chvíľu.

Anglicko

žiaci 4.D

Dňa 5.12. sme sa zúčastnili Dňa otvorených dverí našej školy GPUK, konkrétne britskej časti anglickej sekcie. Naša práca spočívala v tom, že sme budúcim študentom našej školy predstavovali možnosti štúdia angličtiny a ponúkali anglický čaj a anglické koláčiky (cookies). Celkovo sa u nás vystriedalo 9 skupín žiakov základných škôl. Náš program spočíval v predstavovaní angličtiny a Veľkej Británie. Najprv sme ich vrúčne po anglicky privítali, potom prišla na rad recitácia Hamleta, konkrétne známej časti „Byť či nebyť?“. Potom sme si Shakespeara predstavili a popritom ponúkali koláčiky, najmä za správne odpovede. Neskôr sme sa dostali až do Londýna a jeho významných častí ako napríklad Trafalgar square, Big Ben a Houses of Parliament. Prezentačiu organizovali pani profesorka Táňa Valigurová a pani profesorka Eva Katreniaková. Na záver môžeme povedať, že tento deň sa stretol so všeobecným ohlasom všetkých zúčastnených.

Vedecká hračka

Petra Lazorčáková

Ja som sa na tohtoročnom dni otvorených dverí objavila v úlohe takpovediac sprievodcu.

Moja skupinka sa v škole zjavila už o 8:00 hod. Naše prvé stanovisko bola Vedecká hračka.

Tohtoročná edícia sa niesla v znamení špirály. Všetci z mojej skupinky sa tam poriadne „vybláznili“. Niektoré hlavolamy upúťali viac, niektoré menej a nad niektorými sa veru poriadne zapotili. Najviac upútala asi tmavá komora, no hlavolamy aj tak neostali v ústraní a žiaci ich nechceli opustiť, kým ich nevyriešili úspešne. Podľa mňa ich táto zastávka upútala najviac.

Rozhovor so žiačkou základnej školy

Martina Javorská a Vanesa Štrbjanová

Meno žiačky zo zákl. školy : Simona Lásková

Škola : Komenského , Svit

1. Prečo si sa rozhodla prísť na Deň otvorených dverí do našej školy?

„Pretože sa nám Vaša škola zdala zaujímavá a veľmi perspektívna do budúcnosti.“

2. Aké sú tvoje prvé dojmy?

„Veľmi príjemné. Je to tu veľké, snáď nebudem mať problém sa tu orientovať, ak ma príjmu.“

3. Takže by si mala záujem stať sa žiačkou nášho gymnázia?

„Určite áno.“

4. Z akého dôvodu?

„Pretože je to všeobecné gymnázium a neviem ešte presne , čo chcem v budúcnosti robiť. Je to taká neutrálna stredná cesta.“

5. Čo ste o tejto škole počuli, predtým než ste tu prišli? Nejaké referencie?

„Že je celkom fajn . Počuli sme, že je ľahšia ako druhé gymnázium, ale aj lepšia. Ale zatiaľ celkom fajn.“

6. Čo hovoríš na multimediálne učebne?

„Tak určite je to pre nás nové , lebo na našej škole nič také nemáme. Vyzerá to super a veľmi rada by som sa v takejto učebni učila.“

7. Takže je to jedna z vecí , ktorá ťa ovplyvní v rozhodnutí?

„Určite áno.“

z niečoho aj sklamaný. Väčšinou boli odpovede, že neboli sklamaní, a keď tak z toho, že čas strávený v našej škole im prešiel až príliš rýchlo. Samozrejmosťou našej ankety bola otázka:

Chceli by ste na tejto škole študovať?

Mnohí napísali „áno“ a ako dôvod uviedli: sú tu dobrí ľudia a kolektív, pekné prostredie, šanca dostať sa do zahraničia, príjemní učiteľský zbor a o kvalite sa vyjadrili, že je dobrá. Aký dojem na vás urobili zamestnanci? nedostali sme ani jednu negatívnu odpoveď :D Uvidíme, či im tento názor ostane, ak tu prídu študovať. Posledná otázka znela:

Aké sa vám zdá zariadenie a technika na tejto škole?

Odpovede: „Na dobrej úrovni“, „moderné“, „vyhovujúce.“ Sme spokojné s našou anketou a veríme, že táto škola bude z roka na rok lepšia a ponúkne mladým nerozhodným študentom väčší rozhľad a perspektívne vzdelanie.

Chceš aj ty vyjadriť svoj názor na nejakú problematiku alebo len prispieť svojou tvorbou do školského časopisu? Tak neváhaj a zašli mail na:

casopis@stary-gympel.sk

a možno už v ďalšom čísle nájdeš svoj príspevok zverejnený.

Aký máš názor na našu školu?

Bianka Muráriková a Zuzana Vlachová

Naša anketa bola zameraná na ľudí alebo skôr žiakov, ktorí sa na nás prišli pozrieť v Deň otvorených dverí a pomocou nej vyslovili svoj názor na túto školu.

Viac ako polovica návštevníkov na prvú otázku:

Aký je váš prvý dojem z tejto školy? odpovedala: „dobrý“ dokonca „výborný, skvelá škola“, čo nás veľmi potešilo. Na druhú otázku:

Páči sa vám toto školské prostredie? boli veľmi pozitívne odpovede a myslíme, že je veľmi uspokojujúce, že z päťdesiatich ľudí iba traja mali negatívny názor.

Ste spokojní s prezentáciami, čo vás na nich najviac zaujalo?

Prezentácie sa každému veľmi páčili a každého zaujali, najviac však upútali: prezentácia na tému umenie a gýč, prezentácie na vyučovacie jazyky ale predovšetkým ochota a nápaditosť žiakov a učiteľov, vybavenosť a spôsob výučby a tiež história školy. Ku všetkému určite patrí aj sklamanie, a preto sme do našej ankety zaradili otázku:

Boli ste z niečoho sklamaní?

Väčšia polovica sa vyjadrila, že nie, ale neodcudzujeme ani opačnú odpoveď, predsa je prirodzené byť

Volejbalový turnaj

Martin Mierka

Dňa 20.12.2011 sa v našej telocvični odohral volejbalový turnaj, ktorý odohrali triedy štvorročného gymnázia a triedy kvinta-oktáva.

Počas celého turnaja panovala v telocvični dobrá nálada za ozvučenia Dj Maroša a Dj Vojsa. Medzi zápasmi nám spríjemňovali chvíle roztľieskavačky a na záver ročníkových zápasov dokonca aj pani profesorky Hriňáková a Michalková, ktorým to šlo veľmi dobre! Vo finále sa o všetkom rozhodlo! Tretie miesto obsadila trieda IV.D, druhé sexta a celkovým víťahom turnaja sa stala trieda III.B. Víťahom gratulujeme a dúfame, že si na sladkej odmene pochutnali.

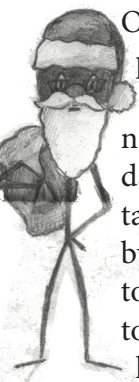

Úvaha o podstate Vianoc

Ivana Paráková

Blížia sa Vianoce a ja sa každý rok zamýšľam nad tým istým. Kam ten svet pred Vianocami speje?

Odjakživa boli Vianoce sviatkom pokoja a mieru. Časy sa zmenili. V minulosti sa oslavovalo narodenie Ježiša Krista. Vianoce začali už dávno v minulosti. Možno neboli také dokonalé, ako sú dnes, ale mne by sa viac páčili ako teraz. Niekedy to bolo zamyslenie sa nad podstatou človeka. Rodina išla spolu do kostola, najedla sa pri stole a dali si nejaké maličkosti. Hlavne, že boli všetci spolu, aj keď neboli nejakým vynikajúco materiálne zabezpečením pre nich bolo podstatné to, že sú spolu a oslavujú niečo výnimočné a nádherné.

Kde sa podelo toto pravé čaro Vianoc? Stále si kladiem túto otázku. Mne osobne vianočnú náladu pokazili vianočné reklamy už v októbri. Ale to nie je podstatné. Podľa mňa sa Vianoce čoraz viac menili nie na oslavu narodenia, ale skôr na materiálny sviatok, kde si každý dáva a dostáva darčeky. Podľa mňa to je smiešne. Samozrejme, mám rada darčeky a rada ľudí obdarúvam, ale nerozumiem, prečo by som mala najviac darčiekov dostať alebo dať v tento jeden deň. Ja si tento deň predstavujem ako niečo čarovné. Ísť na prechádzku do krásneho vysvieteného mesta s rodinou a priateľmi, zastaviť sa na medovinu, ísť na polnočnú omšu

Z ľudí, ktorých som sa opýtala na Vianoce boli iba dvaja takí, ktorí ich majú radi a zmysel vidia v tom, že chcú, aby sa na Vianoce urovnali staré spory, vidia v nich príležitosť povedať dlho nevyslovené prepáč, možnosť ukázať svetu, že každý má v sebe kúsok dobra a na niekom mu záleží.

To sú síce peké prania a idey, ale bohužiaľ, realita je asi iná. No aby som v tento snád' pokojný a láskyplný čas nebola aj ja úplný pesimista, povedzme, že som si iba vybrala zlých respondentov so zlou náladou. :)

Výsledky školských kôl olympiád

Olympiáda z anglického jazyka

- 1. miesto kat. 1A - Alexandra Pešátová, sekunda
- 1. miesto kat. 1B - Jakub Ševčík, kvarta
- 1. miesto kat. 2A - Viktor Jančík, sexta
- 1. miesto kat. 2B - Lukáš Motičák, IV.C
- 1. miesto kat. 2C2 - Adam Kubic, IV.D

Olympiáda z nemeckého jazyka

- 1. miesto kat. 2A - Eva Bizovská, II.B

Olympiáda ľudských práv

- 1. miesto - Zuzana Kralinská, IV.C

Najkrajšie sviatky v roku ?

Petra Lazorčáková

Blížia sa tie nádherné sviatky, na ktoré sa každý tak veľmi teší, Vianoce. Ale sú naozaj také krásne, ako sa zdajú na prvý pohľad?

Téma Vianoc sa aj v mojom okolí objavuje veľmi často, hlavne teraz, keď nás všetci mobilní operátori zasypávajú najvýhodnejšími paušálmi, nútia nás rozmýšľať nad tým, či sme nakúpili všetko, čo sme mali, alebo iba to, čo sme už nemali. Letáky v schránkach sa od nás snažia vymámiť peniaze všelijakými akciami v gréckych týždňoch. My uvažujeme, ako obšťastniť svojich blízkych a zároveň im navrhujeme, ako by oni mohli obšťastniť nás.

Ja som sa pozastavila nad tým, ako Vianoce vlastne prežívame. Niekoľkých kamarátov som sa spýtala, ako u nich prebiehajú tieto najznámejšie sviatky a čo je pre nich hlavným zmyslom. Nechcela som počuť naučenú formulkú, ktorá sa každý rok omieľa v kostole, chcela som počuť ich skutočný názor.

Čuduj sa svete, väčšina odpovedí nebola v zmysle lásky, pokoja a spasenia, čo by sme mohli v prvom rade očakávať, ale boli asi takéto: „Vianoce sú pre mňa sviatkami stresu a hádok...“, „Pre mňa zmysel nemajú...“, „Vianoce beriem ako príležitosť dostať veci, ktoré chcem a ktoré potrebujem, bez toho, aby mi rodičia vyhadzovali na oči, koľko to stojí...“

Keď som sa spýtala, prečo sú Vianoce čas hádok, odpoveď bola takáto: „Keďže sme cez sviatky veľa spolu a už si nemáme čo povedať, hádame sa. Aj o úplných blbostiach, lezieme si na nervy. Veci, nad ktorými by som sa za normálnych dní ani nepozastavila, ma vedia nenormálne vytočiť. A to isté aj opačne. Veci, ktoré by moja rodina normálne nebrala do úvahy, teraz rieši a správa sa, akoby som bola najväčší delikvent na svete.“

a pripomenúť si, čo bolo v tomto roku výnimočné a či bolo viac negatívnych, či pozitívnych vecí. Takto si ja predstavujem Vianoce v kruhu najbližších, ktorí ma zahŕňajú láskou a nie darčekmi, ktoré buď o pár rokov zahodím, alebo sa pokazia. Nemám žiadnu spomienku. Ale na krásne prežité sviatky plné smiechu a pekných zážitkov si myslím, že si spomenie každý. A preto sa ja s mojou rodinou snažíme Vianoce urobiť vždy inými, ako boli minulý rok. Každý rok si ale hovoríme pozitíva a negatíva a čo by sme chceli zmeniť. Myslím si, že každá rodina má svoje Vianoce, ale niekedy by sa ľudia mali zamyslieť, či sa budú naháňať v obchodoch za darčekmi, alebo radšej svoju rodinu zoberú na nejaký predvianočný výlet. Myslím, že byť v kruhu rodiny a byť šťastný je dôležitejšie ako nejaké darčeky. Ale každý má podstatu Vianoc inú. Ja by som bola, najradšej, keby sa tá materiálna podstata Vianoc vytratila. Čím skôr-tým lepšie...

Výsledky mimoškolských olympiád

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry, okresné kolo

3. miesto kat. C - Jakub Ševčík, kvarta

Výsledky mimoškolských súťaží

Súťaž vo florbale, obvodné kolo

2. miesto - kategória chlapci SŠ

3. miesto - kategória dievčatá SŠ

Súťaž v stolnom tenise, obvodné kolo

3. miesto - kategória družstvá ZŠ a OGY

Najoblúbenejšie miesto

Luboš Gromada
(bývalý študent našej školy)

Prečítajte si prvú časť príbehu napísaného bývalým žiakom našej školy Lubošom Gromadom.

Pavol Hronec sa ponáhlal. Napoly šiel, napoly bežal po rozbitom chodníku a nezastavil sa, kým nezazvonil na zvonček pri vchode. Marek ho bez slova pustil dovnútra. Paľo prešiel k výťahu, no ten mieril kdesi hore. Ťadý muž bol myslou tiež v oblakoch, jeho svetlohnedé oči civeli do neurčita. To, čo mu kamoš pred chvíľou zatelefonoval, mu pripadalo ako z filmu. Z celkom vzrušujúceho filmu. Preto si privolal výťah a stlačil štvrté poschodie. Obišiel Marka, ktorý mu otváral dvere. Akoby sa bál, že kamarát ho nepozve ďalej.

„Len sa tak neteš,“ povedal namiesto pozdravu Marek Adamovič.

„Zistil som, že v tom bude malý háčik.“

Pavol Hronec sa naňho pozrel. Podľa toho, ako vyzeral, chápal, že v Anglicku to už asi fakt nie je bohviečo. Marek sa odtiaľ vrátil pred pár dňami, ale ešte stále nenabral zdravú farbu. Vlastne pôsobil oveľa zničenejšie, ako pred štyrmi mesiacmi, keď odchádzal. Tvrdil, že uragán, ktorý zapríčinila kríza, sa nevyhol ani tej biednej práci pre Slovákov.

„Vravel si, že tvoj dedo ti zanechal nejaké peniaze, ktoré treba nájsť.“

„Malý háčik“ bude asi znamenať, že nevieš, kde ich hľadať, čo?“

Marek si vzdychol.

„Vyzuj sa a poď do obývačky. Vysvetlím ti to.“

Paľo šiel za kamošom. Na prahu sa prekvapene poobzeral. Celá izba bola zahádzaná oblečením a vecami, ktoré mal Marek Adamovič so sebou v zahraničí. Paľo to nekomentoval. Zišlo mu na um, že ten obraz možno

vystihuje Markovu momentálnu duševnú situáciu.

„Zlaťá odmietla upratať môj bordel,“ povedal domáci pán iba preto, aby si priateľ nemyslel, že má na háku, ako to tu vyzerá.

„Posaď sa.“

Pavol si sadol na jediný prázdny gauč. Marek bleskovo nahádzal oblečenie do veľkej cestovnej tašky a usadil sa v kresle.

„Nie si smädný? V chladničke by malo byť ešte pivo.“

„Nie som. Môžeš spustiť.“

„Rozprával som ti, že päť mesiacov dozadu zomrel dedo. Pred tým mi dal nejakú knižku s tým, že to mi dáva na pamiatku. Nečítam knihy, no vzal som si ju, veď dedo bol dlho chorý a mal som ho rád.“

„Ako sa volal?“

„Dedo? Tibor Majdan.“

„Takže ti dal knihu? To je fakt ako z filmu.“

Marek vstal a zo stola vzal knihu. Bola v mäkkom obale, akým sa kedysi chránili tvrdé väzby pred poškodením.

„Hej, túto knihu,“ povedal a podal ju priateľovi. Paľovi názov veľa nehovoril: Erich Maria Remarque: Traja kamaráti. Sňal obal a zbežne ju prelistoval. Potom ju zavrel a pozrel na Marka.

„Myslím, že nejde o jej cenu. Čo je na nej hodnotné?“

Marek siahol do vrecka. V ruke držal zložený biely papier. Vyrovnal ho a vyhlásil:

„Tento list som našiel pod vrchným obalom, keď som pred hodiňou chcel trochu poupravať a natrafil som na dedičstvo po dedovi. V skratke mi píše, že schoval trochu peňazí, aby mi pomohol. Ibaže nenapísal, kde. Mojou úlohou je nájsť ich.“

Marek sa odmlčal.

pokračovanie v ďalšom čísle